

N:o 131.

Af Herr O. Wijk: Om ytterligare minskning af de kreditiv, som Manufakturdiskonten och Jernkontoret nu åtnjuta hos Riksbanken.

Sedan vid 1868 och 1869 årens riksdagar, på grund af motioner i ämnet, Banko-Utskottet tillstyrkt och Riksdagen i enlighet dermed beslutat en successiv indragning af de kreditiv, som Manufakturdiskonten och Jernkontoret uti Riksbanken åtnjuta, har denna successiva indragning vid nämnda och hvarje derefter följande riksdag verkstälts med 250,000 riksdaler för Manufakturdiskonten och 150,000 riksdaler för Jernkontoret, så att kreditiv-beloppen för de nämnde kreditivtagarne vid sistförflutna riksdag bestämdes till respektive 1,250,000 och 450,000 riksdaler. För fortsatt tillämpning af den sålunda af Riksdagen godkända successiva indragningen, får jag härmed, under åberopande af Banko-Utskottets utlåtande i ämnet vid nämnda riksdagar, hemställa,

att de båda kreditiven äfven vid denna riksdag minskas i samma mån som hittills, och sålunda föreslå, att 60 och 61 §§ af Banko-reglementet må erhålla följande förändrade lydelse:

§ 60.

Till manufakturernas och fabrikernas understöd eger Kongl. Kommers-kollegium att under år 1873 hos Riksbanken begagna kassakreditiv å En million riksdaler, emot den ränta som ofvan i § 51 är bestämd, samt under följande vilkor:

(§:s öfriga lydelse oförändrad.)

§ 61.

För Jernkontoret ega dess Fullmäktige att under år 1873 hos Riksbanken begagna ett kassakreditiv å Tre hundra tusen

riksdaler, emot den ränta som ofvan i § 51 är bestämd, samt under vilkor:

(§:s öfriga lydelse oförändrad.)

Om remiss af denna motion till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

Olof Wijk.

N:o 132.

*Af Herr **Jöns Rundbäck:** Angående båtsmanshållets sättande på vakans i mån af inträffande ledigheter, samt om sättet för användandet af sälunda inflytande vakansafgifter.*

Vid flera af näst föregående riksdagar har blifvit ifrågasatt:
dels att större delen af båtsmanshållet skulle förvandlas till soldathåll,
dels att båtsmanshållet måtte ställas på vakans,
dels att såväl båtsmans- som rust- och soldathållet vid landförsvaret borde efter en viss öfvergångstid alldeles upphöra.

Anledningen till dessa förslag, hvad nu båtsmanshållet särskildt beträffar, får man söka deruti, att båtsmanshållet numera icke är tidsenligt eller för flottans behof behöfligt. Dessa skäl, allt starkare framhållna och allt mindre bestridda, mana kraftigt till vidtagande af förberedande åtgärder med båtsmanshållet, som skola underlätta en ny anordning, denna får sedan blifva hurudan som helst.

Att den förberedande åtgärden bör bestå deruti, att båtsmansnummer, så snart ledighet inträffar, ställas på vakans, torde vara påtagligt.

Då emellertid sjöförsvaret är en vigtig del af fosterlandsförsvaret, då flottan i alla fall har behof af mera yrkesskickligt manskap, och som flottans materiel behöfver allt mer förstärkas, hvartill stora penningesummor behöfvas; så torde det vara skäl att för flottans behof, åtminstone tills vidare eller intill dess man får en antaglig plan till dess organisation, bibehålla de vakansafgifter som inflyta.